

re, og registreringer er således fortsat. Det har et meget stort flertal jo i meget lang tid været enig om skal være sådan, også ud fra det synspunkt, at en meget stor del af befolkningen jo alligevel skal døbes og derved altså navngives i folkekirken.

At sarte sjæle ikke skulle kunne tåle at skrive kordegnens adresse på en kuvert og sende den til kordegnen må jeg altså anse for rent pjat – hvis der skulle være nogle af den slags. Men alligevel er det jo blevet sådan, at min forgænger i kirkeministerembedet har sørget for, at sådanne sarte sjæle kan sende fødselsregistreringen til en neutral postboks, og så kan man også over internettet foretage denne registrering.

Dertil kommer jo altså, at teknikken har medført en vældig rationalisering af dette arbejde, som i høj grad er værd at tage med. Vi har diskuteret det tidligere, men jeg vil godt lige kort sige, hvordan det ser ud, fordi jeg synes, at forslaget her egentlig bliver mindre og mindre betydningsfuldt, efterhånden som teknologien skrider frem, og at uenigheden i virkeligheden ikke burde være særlig stor.

Vi gennemførte jo det, som vi i starten kaldte den elektroniske kirkebog, for nogle år siden og sparede en del dobbeltarbejde, idet det nu var kordegnene, der fik ansvaret for den direkte indberetning til CPR. Hvor man tidligere sendte papirer til folkeregisteret, så kan man nu indberette direkte elektronisk til CPR. Det var jo en vældig rationalisering. Derfor må man jo sige, at når det foregår på den måde i ét hug, og man så bare senere skal tilføje navnet, så virker det endnu mere upraktisk, hvis man skal overflytte det til en myndighed, hvor 80 pct. alligevel ikke vil komme, når de skal have navngivet deres børn.

Når man nu henviser til, at den ordning i Sønderjylland skulle være så god, kommer dertil, at det efterhånden er svært at se forskel på, hvad der egentlig foregår elektronisk, og hvad der ikke gør. Det er det ene.

Det andet er, at hvis man også ser på begravelsesmyndigheden, så har det altid været sådan, at begravelsesmyndigheden jo ligger hos præsterne, uanset hvor i landet vi er.

Så jeg synes, det kan være meget svært. Det er helt legitimt, at man har den holdning, at folkekirken ikke må foretage denne registrering. Men det skal næsten også være den holdning, man har som baggrund for nu at ville ændre det, for det hele er jo kørt sammen. For alle offentlige myndigheder, der skal henvende sig til borgerne

eller skal behandle data, der vedrører borgerne, er det jo sådan, at man foretager elektroniske opslag i CPR, og på den måde undgår man en masse dobbeltarbejde, men hver myndighed har så sine særlige oplysninger, som kun den myndighed har adgang til.

Det kan næsten ikke fungere mere rationelt. Samtidig har borgerne så den mulighed, at de kan henvende sig til det næreste sted, ved den næreste enhed vi har i Danmark, nemlig til sognet, til præsten eller til kordegnen, og få god vejledning om, hvordan de kommer videre med hensyn til navngivning eller dåb.

Så vi afviser altså igen forslaget.

Kl. 14:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning til ministeren. Den er fra fru Bente Dahl.

Kl. 14:23

Bente Dahl (RV):

Ministeren nævnte i sin tale, at det skulle være på grund af et rationale, at det her forslag fremsættes. Det vil jeg gerne afvise. Det drejer sig om en politisk holdning, som ministeren også var inde på. Fordi jeg nu har den politiske holdning, jeg har, vil jeg gerne have ministeren til at uddybe det u hensigtsmæssige og bureaukratiske i at have to systemer i et så lille land som Danmark – et i Sønderjylland og et i resten af landet.

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:23

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der er en historisk grund. Og det er ikke specielt bureaukratisk, det har fungeret i mange år, og nu, hvor der er den elektroniske opdatering, er der endnu mindre forskel.

Jeg forstår det ikke. Man kan altså sende et brev til kommunen i Sønderjylland, og man kan sende et elektronisk brev til en postkasse i den danske folkekirke. Jeg har altså svært ved at se, at det kan have en så stor ideologisk betydning, at man skal ændre noget, som fungerer utrolig godt, og hvor vi næsten kan være sikre på, at det vil blive ringere, hvis det skal overgå til kommunerne. For kommunerne kan jo overhovedet heller ikke have det detaillendskab til sognene og de mennesker, der bebor det. Det vil på alle måder blive en ringere ordning. Men det er jo helt i orden, at fru Bente Dahl sætter ideologien højere.